

**Investigation of Solutions for Implementing Regional Management
Based on the Document of Spatial Planning of Higher Education
in I.R.Iran**

Reza Naghizadeh*

Faculty Member of National Research Institute for Science Policy (NRISP),
Science Policy Department, Tehran, Iran

Received: 26, Sep. 2019

Accepted: 15, Dec. 2019

Abstract

The document of Spatial Planning of Higher Education in I.R.Iran is one of the most important policy documents adopted by the Supreme Council of the Cultural Revolution. According to this document, the Ministry of Science, Research and Technology has been tasked with implementing the regional management approach in higher education. Implementation of this document could be a kind of restructuring and reforming the higher education system in the country. One of the most important materials of this document is related to the regional management of higher education in the framework of 10 major regions. Migration to these ten regions in the field of higher education requires several solutions. Four major categories of related solutions have been investigated in this study. The methodology of this study is based on literature review, review of evidence and events, and interviews with experts. Accordingly, four main categories of solutions, including legal, structural, intra-institutional, and financial aspects, have been examined. Below each category, the suggested solutions are explained.

Keywords: Document of Spatial Planning of Higher Education in I.R.Iran, Regional Management.

* Naghizadeh@nrisp.ac.ir

بررسی راهکارهای عملیاتی‌سازی مدیریت منطقه‌ای در سند آمایش آموزش عالی کشور

رضا نقی‌زاده*

هیئت علمی مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، گروه سیاست علم، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۷/۰۴

چکیده

سند آمایش آموزش عالی کشور به عنوان یکی از مهم‌ترین سند‌های سیاستی است که به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسید. بر اساس این سند وزارت علوم، تحقیقات و فناوری موظف به پیاده‌سازی رویکرد مدیریت منطقه‌ای در آموزش عالی کشور شده است. پیاده‌سازی سند مذکور می‌تواند نوعی از بازآرایی و اصلاح ساختاری نظام آموزش عالی در کشور باشد. یکی از مهم‌ترین مواد این سند مرتبط با مدیریت منطقه‌ای آموزش عالی در قالب ۱۰ کلان منطقه است. مهاجرت به این ۱۰ کلان منطقه در حوزه آموزش عالی نیازمند راهکارهای اصلاحی متعددی است که در این پژوهش به ۴ دسته راهکار اصلی مرتبط با آن اشاره شده است. روش این پژوهش بر اساس مطالعه ادبیات، مرور شواهد و رویدادها و مصاحبه با متخصصان است. بر این اساس ۴ دسته اصلی از راهکارها شامل راهکارهای اصلاحی قانونی، ساختاری، درون نهادی و مالی مورد بررسی قرار گرفته است. زیر هر دسته، راهکارهای پیشنهادی تبیین شده است.

کلیدواژه‌ها: سند آمایش آموزش عالی، مدیریت منطقه‌ای.

* naghizadeh@nrsp.ac.ir

مقدمه

مروری بر ادبیات

سند آمایش آموزش عالی در جلسه ۷۷۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید و برای اجرا به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ابلاغ شد [۱]. با توجه به ابلاغ این سند، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری موظف به اجرایی‌سازی آن و تطابق ساختارهای کنونی خود با این سند است. بر اساس قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و در راستای اجرای بند ۷۸ سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه کشور، بندهای ۲ و ۵ سیاست‌های کلی نظام علم و فناوری ابلاغی مقام معظم رهبری و به منظور تحقق شاخص‌های چشم‌اندازی نقشه جامع علمی کشور مرتبط با آمایش آموزش عالی و راهبردهای کلان «نقشه جامع علمی کشور» و سیاست‌های اجرایی مصوب تحت آن و همچنین توزیع عادلانه منابع، ایجاد فرصت‌های برابر، توزیع مأموریت آموزش نیروی انسانی متخصص مورد نیاز، استفاده از مزیت‌های منطقه‌ای، کاهش تمرکز و جلوگیری از تجمع امکانات، مشارکت دانشگاه‌ها در تصمیم‌گیری و موضوع‌های ملی و فرااستانی؛ نظام آموزش عالی کشور از نظر آمایش سرزمینی به ۱۰ کلان منطقه تقسیم شد [۲]. چنین منطقه‌بندی می‌تواند بر الگوی حکمرانی آموزش عالی در کشور تأثیرات جدی بگذارد. در کشورهایی مختلف نیز با توجه به ویژگی‌های خود الگوهای حکمرانی مختلفی وجود دارد [۳، ۴]. پرسش اصلی این پژوهش اینگونه است: ملاحظه‌ها و راهکارهای عملیاتی پیاده‌سازی مدیریت منطقه‌ای در سند آمایش آموزش عالی کشور چیست؟ پیاده‌سازی مدیریت منطقه‌ای می‌تواند تأثیرات متعددی بر نوع رابطه دانشگاه‌ها و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و سایر تعامل‌ها داشته باشد که نیازمند راهکارهای ویژه خود است. در صورتی که این راهکارها به درستی تدوین و اجرا نشود ایجاد لایه جدیدی به عنوان مناطق فقط منجر به افزایش دیوان‌سالاری و دوباره‌کاری در لایه‌های جدید ساختاری خواهد شد.

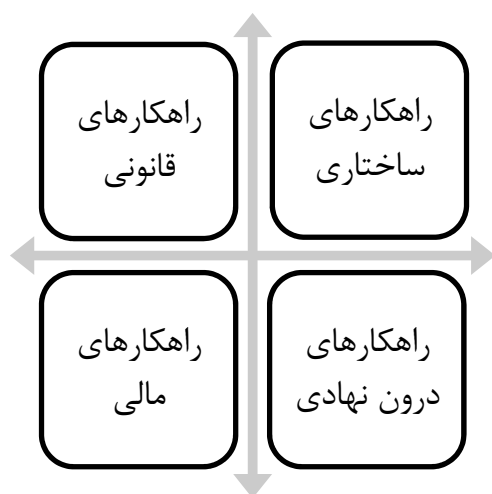
در بخش دوم مروری بر ادبیات موضوع آمایش و مدیریت منطقه‌ای خواهد شد. در بخش سوم روش تحقیق و در بخش چهارم نتایج ارائه می‌شود. بخش پنجم نیز به جمع‌بندی موضوع می‌پردازد.

ساختار حکمرانی در آموزش عالی تابعی از ساختارهای کلان حاکمیتی است. به طور مثال در کشورهایی همچون ژاپن که ساختار حکومتی متمرکزتر است ساختار حکمرانی آموزش عالی نیز متمرکز است و در کشورهایی همچون آلمان [۳] یا ایالات متحده آمریکا این ساختار به مناطق ایالتی تا حد زیادی واگذار شده است. البته این سطح از واگذاری اختیارات حاکمیت نیز تابعی از پذیرش میزان استقلال پذیرفته شده برای دانشگاه‌ها توسط حاکمیت است. به طور مثال اختیارات مناطق در ایالات متحده با توجه به استقلال بالای دانشگاه‌ها بسیار محدود و ناچیز است. در سطح ملی نیز سه تجربه مهم در زمینه مدیریت منطقه‌ای بخش‌هایی از ساختار آموزش عالی کشور وجود دارد. تجربه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی [۶]، تجربه دانشگاه آزاد اسلامی و تجربه دانشگاه پیام نور را می‌توان از جمله مهم‌ترین این تجربه‌ها دانست. البته تجربه‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با توجه به نزدیکی فعالیت‌ها به وزارت عتف بیشترین میزان اهمیت را خواهد داشت. هم‌اکنون بر اساس سند آمایش مرتبط با وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ده منطقه برای مدیریت کلان انتخاب شده است که کلیه فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی و درمانی در قالب این ده منطقه مدیریت می‌شود [۸]. وزارت عتف نیز با توجه به مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی موظف به اجرایی‌سازی آن و تطابق ساختارهای کنونی خود با این سند است [۲]. در این سند کشور به ۱۰ منطقه آموزش عالی تقسیم شد. تحقیقات معدودی نیز در کشور در این زمینه انجام پذیرفته است و مهم‌ترین تحقیقات انجام شده در این زمینه در جدول شماره (۱) آورده شده است.

جدول ۱. برخی تحقیقات انجام شده پیرامون آمایش آموزش عالی

منابع	موضوع تحقیق
[۵]	بررسی چالش‌های پیاده‌سازی مدیریت منطقه‌ای در کشور
[۹]	تحلیل کارکرد وظایف وزارت عتف در ارتباط با مؤسسه‌های آموزش عالی
[۱۰]	الگوی در زمینه همکاری بین بخشی برای اجرای مصوبه سیاست‌ها و ضوابط اجرایی آمایش آموزش عالی سلامت
[۱۱]	بررسی واحدهای علوم پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ بر اساس سند آمایش آموزش عالی سلامت
[۱۲]	بررسی و تحلیل تأثیر دانشگاه‌ها بر توسعه منطقه‌ای در کشور
[۱۳]	عوامل پیش‌برنده و فرصت‌ساز و عوامل بازدارنده در آمایش آموزش عالی کشور
[۱۴]	بررسی و نیازسنجی آموزش‌های مهارتی بر اساس سند آمایش سرزمین در بخش صنعت
[۱۵]	آمایش آموزش عالی و نقش آن در سیاست‌گذاری علم و فناوری

همچنین در مطالعات انجام شده توسط فراستخواه، منیعی و روحانی [۱۳] در قالب میز آینده‌پژوهی آموزش عالی ایران در مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی به ۱۲ عامل پیش‌برنده و فرصت‌ساز و ۸ عامل بازدارنده تأکید کرده‌اند. در این مطالعه به اهمیت توجه به عوامل موفقیت و بازدارنده در پیاده‌سازی سند آمایش آموزش عالی کشور به عنوان پیش‌نیاز اجرایی‌سازی آن تأکید شده است. به طور کلی می‌توان بر اساس پژوهش‌های انجام شده ۴ دسته راهکار در راستای پیاده‌سازی سند آمایش آموزش عالی کشور را شناسایی کرد.

شکل ۱. دسته‌های اصلی مرتبط با راهکارهای پیاده‌سازی سند آمایش آموزش عالی کشور

در تحقیق انجام شده توسط نقی‌زاده [۵] ۱۳ چالش در سه دسته چالش‌های کلان محیط حکمرانی منطقه‌ای آموزش عالی، چالش‌های سازمان‌دهی مدیریت منطقه‌ای و چالش‌های ساختار سیاسی در پیاده‌سازی سند آمایش آموزش عالی کشور ارائه شده است. همچنین بوذری [۱۶] در تحقیقی با عنوان آمایش آموزش عالی در پهنه جغرافیایی کشور به بررسی نحوه توزیع دانشگاه‌ها و دانشجویان در کشور از نگاه آمایشی می‌پردازد. در این پژوهش بر اساس آمار میزان تمرکز مراکز آموزش عالی در کشور ۱۳,۵ درصد و تعداد دانشجویان ۱۶,۵ درصد بیان می‌شود. در حالی که در ۱۲ استان نیمه‌برخوردار کشور این میزان ۳,۵ درصد برای مراکز آموزش عالی و ۳,۴ درصد برای دانشجویان بیان شده است که نشان از تمرکز دانشجویان و مراکز آموزش عالی در منطقه ۱ سند آمایش آموزش عالی کشور دارد. بر اساس آمارهای ارائه شده در این مقاله در استان تهران به ازای هر ۱۰۶۸ نفر یک مرکز آموزش عالی، در ۱۲ استان نیمه‌برخوردار به ازای هر ۱۶۰۱ دانشجوی یک مرکز آموزش عالی و در استان‌های کمتربرخوردار به ازای هر ۱۹۲۳ نفر یک مرکز آموزش عالی وجود دارد. آمارهای مذکور نمایانگر بیشترین میزان تراکم آموزش عالی کشور در منطقه ۱ سند آمایش آموزش عالی کشور را دارد به گونه‌ای که بیش از ۸۵۰ هزار نفر از دانشجویان کشور در این منطقه حضور دارند. کمترین میزان تمرکز آموزش عالی نیز در مناطق ۱۰، ۸، ۵ و ۴ قرار دارد.

دسته راهکارهای ساختاری به نوع و سازماندهی رابطه میان دانشگاه‌ها با مناطق و مناطق با ستاد و برعکس و دسته‌بندی مناطق اشاره دارد. راهکارهای قانونی به اصلاح قوانین موجود در اداره دانشگاه‌ها و وزارت عتف تمرکز دارد. راهکارهای درون نهادی به کنش‌های مورد نیاز در درون نهادها و فرهنگ‌سازی اشاره دارد. راهکارهای مالی نیز به طور عمده بر نظام بودجه‌ریزی و تخصیص مالی اشاره دارد. جزئیات بیشتر راهکارها در بخش نتایج اشاره شده است.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از سه ابزار اصلی برای تحلیل اطلاعات و ارائه راهکارهای خود استفاده کرده است:

- ◇ مطالعه مستندهای پیشین؛
- ◇ مصاحبه با خبرگان؛
- ◇ مشاهده شواهد و رویدادهای جاری.

بر اساس دیدگاه ین [۱۷] استدلال‌های طرح شده در پژوهش‌های کیفی که استراتژی آنها بررسی موردی خاص است با به کارگیری سه ابزار می‌تواند دارای دلالت کافی باشد. به منظور بررسی راهکارها از دیدگاه‌های ۸ نفر از خبرگان استفاده شد. خبره در پژوهش مذکور شامل متخصصان در حوزه سیاست‌گذاری علم و فناوری و آموزش عالی و مدیران پیشین نظام آموزش عالی‌اند. لازم به ذکر است از افراد مذکور ۲ نفر سابقه وزارت عتف، ۳ نفر سابقه

معاونت وزارت عتف و ۳ نفر متخصص سیاست‌گذاری علم و فناوری و آموزش عالی‌اند. اجماع سه سویه یا سه وجهی در اعتبار سازه‌ای پژوهش‌های کیفی اهمیت ویژه دارد [۱۸، ۱۹]. همچنین اعتمادپذیری در این پژوهش از طریق تهیه پروتکل مصاحبه‌های مطالعه موردی که شامل تمام جزئیات پژوهش است و ایجاد پایگاه داده برای پژوهش مورد توجه قرار می‌گیرد به طوری که فرایند پژوهش توسط سایر پژوهشگران تا حد امکان قابل تکرار باشد [۲۰]. بر این اساس در ابتدای هر مصاحبه موضوع پژوهش توضیح داده می‌شد و دسته‌های اصلی راهکارها و نگاه پژوهشگر نسبت به راهکارهای پیشنهادی ارائه می‌شد و سپس به صورت نیمه‌ساختاریافته، خبرگان اقدام به بیان دیدگاه‌های خود می‌کردند و کلیه دیدگاه‌ها توسط پژوهشگر ضبط و ثبت می‌شد. مصاحبه‌ها در قالب ۸ فایل با عناوین مشخص کدگذاری شد.

بحث و نتیجه‌گیری

مطابق مطالعه مستندهای پیشین و مصاحبه با خبرگان در هر دسته از راهکارهای پیشنهادی به طور مشخص دیدگاه‌هایی ارائه و بر اساس دیدگاه‌های خبرگان موارد زیر در جدول شماره (۲) به عنوان راهکارهای اصلی استخراج شده. در جلوی هر راهکار نیز کد مصاحبه‌شونده‌ای ذکر شده است که تأکید بیشتری بر راهکار پیشنهادی داشت.

جدول ۲. راهکارهای پیشنهادی خبرگان تحت هر دسته

دسته	جمع‌بندی راهکارهای پیشنهادی بر اساس دیدگاه خبرگان
ساختاری	<ul style="list-style-type: none"> □ همگون‌سازی مناطق از لحاظ توانمندی (7, 5, 4, INT1) □ ایجاد تطابق میان ساختار حکمرانی کشور و ساختار حکمرانی آموزش عالی (7, 6, 5, 4, INT1) □ تدوین فرایندها و وظائف شفاف وزارت عتف، منطقه و دانشگاه و نوع تعامل آنها (5, 3, INT1)
قانونی	<ul style="list-style-type: none"> □ قرارگیری سایر زیر نظام‌های آموزش عالی تحت ساختار منطقه‌ای وزارت عتف (6, 4, 3, 2, INT1) □ تبیین نقش هیئت امنای دانشگاه‌ها در ساختار منطقه‌ای (8, 7, 6, 5, 4, 3, INT1) □ به رسمیت شناختن ساختارهای تصمیم‌گیری حکمرانی منطقه‌ای توسط قانون و واگذاری اختیارات تصمیم‌گیری به ایشان (5, 4, 3, INT1)
درون نهادی	<ul style="list-style-type: none"> □ دسته‌بندی دانشگاه‌ها بر اساس ویژگی‌های آنها به سطوح مختلف (8, 7, 4, INT4) □ توانمندسازی و فرهنگ‌سازی همکاری‌های منطقه‌ای در سطح دانشگاه‌ها به ویژه مدیران (5, 4, INT1) □ تدوین شاخص‌های انتصاب مدیران با توجه به رویکرد منطقه‌ای (5, 4, INT1)
مالی	<ul style="list-style-type: none"> □ تدوین الگوی بودجه‌ریزی جدید بر اساس مناطق (5, INT4) □ تدوین الگوی جدید تخصیص منابع مالی (5, INT4)

است. تقسیم‌بندی‌های متفاوتی نیز در دنیا در این زمینه وجود دارد همچون تقسیم‌بندی یونسکو که مراکز آموزش عالی را به چهار نوع دانشگاه، مؤسسه‌های فنی آموزشی، مرکز آموزش عالی و مرکز آموزش عالی جامع‌نگر تقسیم می‌کند. نیاز است تا در ایران نیز تقسیم‌بندی دانشگاه‌ها بر اساس نیازهای بومی بازنگری شود؛

۲. فرهنگ‌سازی و تبیین ضرورت رویکرد منطقه‌ای برای مدیران و مسئولان مناطق به ویژه مدیران دانشگاهی؛
۳. ضرورت انتصاب مدیران با توانمندی همکاری و سیاست‌گذاری بالا در مناطق اشاره دارد.

در دسته راهکارهای قانونی سه راهکار اصلی مبتنی بر ایجاد الزام مبتنی بر پیروی زیرنظام‌های آموزش عالی همچون دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه پیام نور و سایر مراکز آموزش عالی به پیروی از مدل منطقه‌ای وزارت عتف است. به طور ویژه مصاحبه‌شوندگان بر تجربه موفق وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در این بخش اشاره کردند.

◆ در دسته مالی نیز دو راهکار پیشنهاد شده است:

۱. راهکار اول معطوف به اصلاح نظام بودجه‌ریزی در سطح ملی و وزارت عتف است. هم‌اکنون بودجه به صورت مستقیم به دانشگاه‌ها پرداخت می‌شود و مناطق در آن نقشی ندارند. همچنین مناطق به عنوان سطحی جدید سازوکار بودجه‌ای ندارند. در نتیجه باید برای این سازوکار تدبیر مستقلی شود؛
۲. راهکار دوم این است که اختیارات منطقه برای تخصیص مالی بودجه با توجه به عملکرد زیرواحدها تعیین شود.

جمع‌بندی

بر اساس پژوهش مذکور ۴ دسته راهکار برای پیاده‌سازی مناسب‌تر سند آمایش آموزش عالی در کشور شناسایی شد. البته لازم به ذکر است که به یقین شناخت دقیق تر چالش‌ها بر تعداد و کیفیت راهکارهای اصلاحی خواهد افزود. در بعد راهکارهای ساختاری عمده تأکید بر تغییر ساختار مناطق فعلی است. فقدان هم‌ترازی از لحاظ

◆ در دسته راهکارهای ساختاری سه راهکار ویژه برای پیاده‌سازی مناسب سند آمایش آموزش عالی کشور پیشنهاد شده است:

۱. همگون‌سازی مناطق از لحاظ توانمندی‌ها است. به طور مثال هم‌اکنون میان توانمندی منطقه ۱ و ۱۰ تفاوت‌های جدی است که سیاست‌گذاری و مدیریت یکپارچه منطقه‌ای را دچار چالش می‌کند؛
۲. تطبیق دادن ساختار حکمرانی آموزش عالی با ساختار حکمرانی کشور است. به طور مشخص پیشنهاد ایجاد ساختار استانی به جای فرااستانی مطرح شد. دلیل اصلی نیز به رسمیت شناختن ساختار در سطح مدیریتی کشور و نظام‌های بودجه‌ریزی و تصمیم‌گیری که به طور عمده استانی است.
۳. تدوین فرایندها و وظائف وزارت عتف، مناطق و دانشگاه‌ها به صورت شفاف است که منجر به سردرگمی و در نهایت افزایش دیوان‌سالاری ناشی از ایجاد یک سطح جدید نشود.

◆ دسته دوم راهکارها تعیین تکلیف میزان استقلال دانشگاه‌ها و نقش هیئت‌های امانا با اضافه‌شدن ساختار منطقه‌ای جدید است: در مصاحبه‌ها دو سناریو مطرح شد.

۱. سناریو اول با فرض پذیرش استقلال دانشگاه‌ها است که تأکید بر این دارد که دانشگاه‌ها مستقل باشند و قانون فعلی هیئت‌های امانا جاری باشد (3, 2, 1 INT) و وظائف وزارت عتف منطقه‌ای شود؛
۲. در سناریو دوم تأکید دارد که قانون جاری مرتبط با هیئت‌های امانا باید تغییر کند و اختیارات می‌تواند به مناطق تفویض شود (7, 5, 4 INT). در هر صورت ضروری است این موضوع به طور دقیق مشخص شود.
۳. راهکار سوم در دسته راهکارهای قانونی نیز به رسمیت شناختن مدیریت مناطق در ساختار تصمیم‌گیری آموزش عالی کشور است. زیرا در صورت اختیار نداشتن فقط دیوان‌سالاری افزایش می‌یابد.

◆ در بعد درون‌نهادی سه راهکار پیشنهادی ارائه شد:

۱. راهکار اول دسته‌بندی دانشگاه‌ها در سطوح مختلف

نهادهای بر فرهنگی‌سازی و ویژگی‌های مدیریتی در هر دانشگاه و دسته‌بندی دانشگاه‌ها تأکید دارد. در نهایت نیز راهکارهای مالی است که بر تعیین تکلیف ساختار بودجه و تخصیص با اضافه‌شدن ساختار منطقه‌ای تأکید می‌کند.

توانمندی‌ها و تطابق نداشتن با ساختار کلان مدیریتی کشور دو اشکال اساسی است که راهکارها مبتنی بر آن پیشنهاد شده است. راهکارهای قانونی بیشتر بر سطح اختیارهای دانشگاه‌ها اعم از دولتی و غیردولتی در ارتباط با مناطق و وزارت عتف متمرکز است. راهکارهای درون

References

منابع

- [1] Supreme Council of the Cultural Revolution Iran. Spatial policies of higher education system in Iran (Persian). Retrieved from Scrr.ir. 2016.
- [2] Ministry of Science, Research and Technology. Regionalization document of universities and higher education centers of the country (Persian). Summer 2017.
- [3] Hartwig L. Quality assessment and quality assurance in higher education institutions in Germany. 24th annual EAIR Forum in Prague, 8–11 September 2002.
- [4] Mohammadi R. The necessity of establishing a quality assessment system in Islamic Azad University and presenting an appropriate model (Persian). *Research in Educational Systems*. 2014, 7 (20), 163-216.
- [5] Naghizadeh R. A Policy Framework for the Challenges of Regional Higher Education Management (Persian). *IRPHE*. 2019, 25 (3), 1-24.
- [6] Ministry of Health and Medical Education. The geographical development strategy of Health educational system in I. R. Iran, the document of policies and operational guide (Persian). May 2015.
- [7] Ministry of Health and Medical Education. Missionary in Medical Science Education, Patterns of Deployment of Transformational Packages in Medical Education (Persian). Summer 2016.
- [8] Supreme Council of the Cultural Revolution Iran. Spatial policies of higher education system of health in Iran (Persian). Retrieved from Scrr.ir. 2016.
- [9] Kosari S. The analysis of functions of Ministry of Science, Research and Technology in relation with Higher Education Institutions (Persian). A research project in NRISP. 2019.
- [10] Kheiry Z., Heydarzadeh A., Pourabbasi A., & Givarian H. Designing an intersectoral collaboration model for implementing spatial planning policy of medical higher education in Iran, study protocol (Persian). *Tebvataskiyeh*. 2018. 27 (2), 311-323.
- [11] Jahandideh A., Nasl Saraji G., Kazemi Z., Jabbarzadeh M., Ghadrdoost Nakhchi E., Abdoli Z., Riahi Poor Z., & Jomeei M. The study of the circumstances of medical sciences units of Islamic Azad University in the academic year of 1395-96 based on Territorial Planning of Higher Education (Persian). *Tebvataskiyeh*. 2019, 27 (4), 311-323.
- [12] Entezari Y. Analyzing the impact of university on regional development in Iran (Persian). *Journal of Research and Planning in Higher Education*. 2018, 24 (2), 1-25.
- [13] Institute for *Research and Planning* in Higher Education (IRPHE). Regional network of universities (Desc of future studies of higher education system) (Ferasatkah M., Maniee, R., Rohani S.) (Persian). Retrieved from <https://irphe.ac.ir>, 2018.
- [14] Taghavi Z., Sadatai M., Kakooi M., & Jamshidi A. Skills training needs assessment based on land use planning document in industry section (case study: Qaemshahr & Sari) (Persian). *Skill Training*. 2016, 4 (14), 83-102.
- [15] Ahanchian M. Analyzing the disparity between science policies and the regional planning of higher education in Iran. *Journal of Science and Technology Policy*. 2012, 5 (1), 73-86.
- [16] Bouzari S. Higher education spatial planning in the geographical area of the country. *Journal of Research and Planning in Higher Education*. 2016, 22 (2), 49-75.
- [17] Yin R. Case study research: Design and methods (2nd Ed.). Thousand Oaks, CA: Sage. 1994.

- [18] Yin R. Case study research, design and methods. Sage Publications. 2003.
- [19] Eisenhardt K. Building theories from case study research. The Academy of Management Review. 1989, 57-74 .
- [20] Naghizadeh R. The Pattern of Cooperation Between Small Knowledge-Based Firms and Industrial and Economic Firms; by Guaranteed-Buys Method (Persian). Journal of Science & Technology Policy. 2017, 9 (2), 67-81.